

32000R0907

L 105/6

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

3.5.2000

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 907/2000**z dnia 2 maja 2000 r.****ustanawiające szczegółowe zasady obowiązywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999
w przypadku dopłat do prywatnego składowania w sektorze wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 5, art. 41 oraz art. 48 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999 przewiduje wsparcie rynku w formie dopłat do prywatnego składowania wołowiny i cielęciny; jednakże z dniem 1 lipca 2002 r. dopłaty takie będą mogły być przydzielane, gdy średnia cena tusz byków we Wspólnocie spadnie poniżej poziomu 103 % ceny bazowej; dla uwzględnienia nowych ustaleń oraz dla zachowania jasności, niezbędne jest ponowne zredagowanie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3445/90 z dnia 27 listopada 1990 r., ustanawiającego szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania wołowiny i cielęciny ⁽²⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 3533/93 ⁽³⁾.
- (2) Aby system dopłat był skuteczny, dopłaty do prywatnego składowania powinny być przyznawane osobom fizycznym bądź prawnym mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę we Wspólnocie, których działalność oraz doświadczenie w sektorze w wystarczającym stopniu zapewnia, iż składowanie jest prowadzone w sposób zadowalający oraz które dysponują odpowiednią powierzchnią składów-chłodziń na obszarze Wspólnoty.
- (3) Z tych samych powodów, dopłaty winny być przyznawane jedynie na składowanie produktów świeżych dobrej jakości handlowej, które uzyskały znak zdrowia, określony w rozdziale XI załącznika I do dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie warunków sanitarnych w produkcji oraz wprowadzaniu do obrotu świeżego mięsa ⁽⁴⁾, zmienionej dyrektywą 95/23/WE ⁽⁵⁾; produkty powinny pochodzić z obszaru Wspólnoty oraz być uzyskane ze zwierząt wyhodowanych zgodnie z obowiązującymi wymaganiami weterynaryjnymi; ponadto mięso nie powinno przekraczać maksymalnych poziomów radioaktywności dopuszczalnych prawem Wspólnoty.
- (4) Sytuacja rynkowa oraz jej przyszłe kształtowanie się stwarza możliwość zwrócenia się do umawiającej się strony o przeznaczenie części zapasów na wywóz w momencie składowania produktów; jeśli tak się stanie,

wskazane jest określenie warunków, na jakich mięso objęte umową składu mogłoby jednocześnie podlegać ustaleniom zawartym w art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽⁶⁾, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2026/83 ⁽⁷⁾, w celu umożliwienia zainteresowanej stronie ubiegania się o zaliczki refundacji wywozowych.

- (5) Aby zapewnić skuteczniejsze funkcjonowanie systemu dopłat do składowania, umowy powinny odnosić się do pewnej minimalnej ilości, w stosownych przypadkach ulegającej rozróżnieniu w zależności od produktu, a zobowiązania strony zawierającej umowę powinny zostać skonkretyzowane, zwłaszcza zobowiązania umożliwiające agencji interwencyjnej sprawowanie skutecznego nadzoru nad warunkami przechowywania.
- (6) W celu zapewnienia wypełniania zobowiązań wynikających z umowy, powinna być ustalona, jako procent wysokości dopłaty, kaucja.
- (7) Zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r., ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu kaucji dla produktów rolnych ⁽⁸⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1932/1999 ⁽⁹⁾, powinny zostać określone podstawowe warunki zwolnienia kaucji; przechowywanie umówionej ilości przez uzgodniony czas stanowi jeden z podstawowych warunków przyznawania dopłaty do prywatnego składowania wołowiny i cielęciny; w celu uwzględnienia praktyki handlowej oraz uwarunkowań praktycznych, powinien zostać dopuszczony pewien margines tolerancji co do ilości objętej dopłatą.
- (8) Należy stosować regułę proporcjonalności przy zwalnianiu kaucji, jak i przyznawaniu dopłaty w przypadku, gdy nie zostały spełnione pewne wymogi ilościowe dotyczące przechowywania.
- (9) W celu poprawienia efektywności systemu dopłat, strona zawierająca umowę winna mieć prawo do pobierania zaliczki po wpłaceniu kaucji, a także powinny zostać podjęte ustalenia odnośnie składania wniosków o dopłatę, wymaganych dokumentów dodatkowych oraz terminu płatności.
- (10) Należy ustalić zasady określania kursów walut, stosowanych do przeliczania wysokości dopłat oraz kaucji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 30.11.1990, str. 30.⁽³⁾ Dz.U. L 321 z 23.12.1993, str. 9.⁽⁴⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.⁽⁵⁾ Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 7.⁽⁶⁾ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.⁽⁷⁾ Dz.U. L 199 z 22.7.1983, str. 12.⁽⁸⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.⁽⁹⁾ Dz.U. L 240 z 10.9.1999, str. 11.

- (11) Doświadczenia wyniesione z funkcjonowania wcześniejszych systemów dopłat do prywatnego składowania produktów rolnych wskazują na potrzebę uściślenia, w jakim stopniu rozporządzenie Rady (EWG, EURATOM) nr 1182/71 ⁽¹⁾ odnosi się do ustalania okresów, dat oraz terminów stosowanych w ramach tych systemów oraz do dokładnego określania daty, kiedy zawarty w umowie okres przechowywania rozpoczyna się i kończy.
- (12) Należy określić przepisami dopuszczający wymiar proporcjonalności wobec przyznawania dopłat w przypadku, gdy okres przechowywania nie był przestrzegany; należy także określić przepisy dotyczące skracania okresu przechowywania w przypadku, gdy usunięte ze składu mięso zostało przeznaczone na wywóz; dowód potwierdzający wywóz mięsa powinien zostać przedstawiony, tak jak w przypadku refundacji wywozowych, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r., ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽²⁾.
- (13) Można z góry ustalić wysokość dopłaty do prywatnego składowania; w trosce o uniknięcie nadmiernego bądź spekulacyjnego korzystania z tego systemu, należy ustanowić stosowne działania; działania takie powinny przewidywać czas na analizę w celu umożliwienia oceny sytuacji na rynku przed ogłoszeniem decyzji w sprawie wniosków; ponadto, należy w przepisach uwzględnić specjalne przepisy, szczególnie odnośnie wniosków będących w fazie rozpatrywania.
- (14) Wysokość dopłaty może także zostać ustalona w drodze postępowania przetargowego; maksymalna wysokość dopłaty może zostać ustalona na podstawie złożonych ofert; w przypadku braku kwalifikujących się do przyjęcia ofert wysokość dopłaty nie zostaje ustalona.
- (15) Należy określić przepisami system kontroli w celu zapewnienia, że dopłaty nie są przyznawane niesłusznie; w tym celu Państwa Członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie kontrole stosownie do różnych etapów przechowywania.
- (16) Należy podjąć kroki w celu zapobiegania oraz, w razie potrzeby, karania za nieprawidłowości i oszustwa; w tym celu należy, w przypadku złożenia nieprawdziwej deklaracji, wykluczyć stronę podpisującą umowę od otrzymania dopłaty do prywatnego składowania za rok kalendarzowy następujący po tym, w którym wykryto fałszywą deklarację; ponadto Państwa Członkowskie powinny nakładać stosowne kary za drobniejsze nieprawidłowości.
- (17) Aby umożliwić Komisji całościowy wgląd w funkcjonowanie systemu dopłat do prywatnego składowania, Państwa Członkowskie powinny udzielać jej koniecznych do tego informacji.
- (18) Działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa ogólne zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania, jak przewiduje art. 26 oraz art. 48 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

Artykuł 2

1. Z dniem 1 lipca 2002 r. można rozpocząć przyznawanie dopłat do prywatnego składowania, jeśli we Wspólnocie średnia cena rynkowa tusz byków wyrażona dla klasy jakości R3, wyliczona zgodnie z załącznikiem I, zostanie zarejestrowana na poziomie 2 291 EUR za tonę bądź niższym.

2. Przyznawanie dopłat do prywatnego składowania może odbywać się na terytorium Państwa Członkowskiego bądź na obszarze całej Wspólnoty.

3. Wysokość dopłat do prywatnego składowania może zostać ustalona z góry bądź w drodze przetargu.

Artykuł 3

1. Umowy o udzieleniu dopłat do prywatnego składowania wołowiny są zawierane między Państwami Członkowskimi, a osobami fizycznymi bądź prawnymi, dalej zwanymi „stroną zawierającą umowę”, spełniającymi następujące warunki:

a) od co najmniej 12 miesięcy poprzedzających obowiązywanie umowy lub upływanie terminu ważności ofert działały w sektorze mięsa i żywca;

b) są zarejestrowane w krajowym spisie płatników VAT;

c) mają do dyspozycji odpowiednie urządzenia przechowalnicze w obrębie Wspólnoty.

2. Dopłaty do prywatnego składowania mogą być przyznawane jedynie na mięso spełniające następujące kryteria:

a) jest zaklasyfikowane zgodnie ze wspólnotową skalą klasyfikacji tusz, przedstawioną w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1208/81 ⁽³⁾, zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1026/91 ⁽⁴⁾, oraz stosowaną zgodnie z art. 4 ust. 3 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 562/2000 ⁽⁵⁾;

b) uzyskało znak zdrowia, o którym mowa w rozdziale XI załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG;

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 7.5.1981, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 106 z 26.4.1991, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 68 z 16.3.2000, str. 22.

- c) nie posiada cech dyskwalifikujących je do przechowywania oraz spożycia po uprzednim przechowywaniu;
- d) nie pochodzi od zwierząt, których ubój wynikał z działań awaryjnych;
- e) pochodzi z obszaru Wspólnoty, zgodnie z art. 39 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1662/1999 ⁽²⁾;
- f) jego radioaktywność nie przekracza poziomów maksymalnych dopuszczalnych rozporządzeniami Wspólnoty przy monitorowaniu zanieczyszczenia radioaktywnego produktów jedynie, gdy zachodzi taka potrzeba oraz jedynie przez konieczny okres, przy czym niezbędny czas trwania oraz zakres kontroli są określone zgodnie z procedurą nakreśloną w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999;
- g) jest otrzymane ze zwierząt ubitych nie wcześniej, niż 10 dni przed datą umieszczenia produktów w przechowalni, jak określono w art. 5 ust. 3;
- h) do przechowalni trafia w stanie świeżym, a przechowywane jest w stanie zamrożonym;
- i) pochodzi ze zwierząt hodowanych zgodnie z obowiązującymi wymaganiami weterynaryjnymi.

Artykuł 4

1. Umowa opiewa przynajmniej na minimalną ilość, ustaloną dla każdego produktu.
2. Wniosek o zawarcie umowy bądź oferta są składane w agencji interwencyjnej na terytorium państwa, gdzie mięso będzie przechowywane.
3. Wniosek o zawarcie umowy bądź oferta, oraz późniejsza umowa, odnoszą się jedynie do jednego z produktów, dla którego może być przyznana dopłata.
4. Wniosek o zawarcie umowy bądź oferta nie są przyjmowane jeśli nie zawierają szczegółów wymienionych w lit. a), b), d) oraz e) ust. 5, a także jeśli nie okazano dowodu na uiszczenie kaucji w stosownej wysokości.
5. Umowa zawiera następujące dane:
 - a) deklarację, w myśl której strona zawierająca umowę umieszcza w składzie jedynie produkty, spełniające warunki wymienione w art. 3 ust. 2;
 - b) klasę jakości oraz opis przechowywanego produktu;
 - c) termin złożenia w składzie, jak określono w art. 5 ust. 1, całkowitej ilości wskazanej w umowie;
 - d) czas trwania składowania;
 - e) wysokość dopłaty do 1 tony;
 - f) wysokość uiszczonej kaucji;
 - g) przepis dopuszczający skrócenie bądź przedłużenie okresu składowania na warunkach określonych w rozporządzeniach Wspólnoty.

6. Umowa nakłada na stronę zawierającą umowę przynajmniej następujące zobowiązania:

- a) umieszczenia uzgodnionej ilości produktu w składzie w terminie ustanowionym w art. 5, a także składowania na własne ryzyko oraz koszt w warunkach zapewniających utrzymanie cech produktów, o których mowa w art. 3 ust. 2 przez okres przewidziany umową, nie zmieniając składowanych produktów, nie zamieniając ich na inne oraz nie przenosząc ich do innego składu; jednakże, w wyjątkowych przypadkach oraz na należycie umotywowaną prośbę, agencja interwencyjna może zezwolić na przeniesienie składowanych produktów;
- b) powiadomienia agencji interwencyjnej, z którą zawarła umowę we właściwym czasie przed rozpoczęciem składowania każdej poszczególnej ilości, w rozumieniu art. 5 ust. 1 akapit drugi, o dacie rozpoczęcia oraz miejscu składowania, a także o jakości (naturze) i ilości produktu przeznaczonego do składowania; agencja interwencyjna może wymagać przekazania tych informacji przynajmniej na dwa dni robocze przed umieszczeniem każdej oddzielnej partii w składzie;
- c) przesłania agencji interwencyjnej dokumentów, dotyczących operacji umieszczania w składzie, najpóźniej miesiąc po dacie wzmiankowanej w art. 5 ust. 4;
- d) składowania produktów zgodnie z wymaganiami odnośnie identyfikacji wymienionymi w art. 26;
- e) zezwolenia agencji interwencyjnej na kontrolę w dowolnym czasie w celu sprawdzenia, czy dotrzymywane są zobowiązania zawarte w umowie.

Artykuł 5

1. Umieszczenie w docelowym składzie ma miejsce przed upływem 28 dni po zawarciu umowy.

Produkty mogą być umieszczane w składzie w oddzielnych partiach, przy czym każda ma odpowiadać ilości umieszczanej w składzie danego dnia w myśl umowy i według danej przechowalni.

2. Wykonawcy umowy mogą, w czasie trwania składowania, dzielić bądź odkostniać całość lub część danego mięsa, pod warunkiem, iż poddana tym operacjom zostanie jedynie ilość objęta umową, oraz że wszystkie otrzymane elementy zostaną umieszczone w składzie. Agencja interwencyjna może wymagać powiadomienia o zamiarze skorzystania z tej możliwości przynajmniej na dwa dni robocze przed umieszczeniem w składzie poszczególnych partii.

Nie można składować dużych ściągien, chrząstek, kawałków tłuszczu ani innych odpadków, pozostałych po dzieleniu bądź odkostnianiu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.1999, str. 25.

3. Umieszczanie w składzie zaczyna się, dla każdej oddzielnej partii z ilości mięsa objętej umową, w dniu, gdy przechodzi ono pod kontrolę agencji interwencyjnej.

Dniem tym jest dzień, gdy określona zostaje masa netto mięsa świeżego bądź schłodzonego:

- a) w punkcie składowania, gdzie mięso zostaje na miejscu zamrożone;
- b) w punkcie zamrażania, gdzie mięso jest zamrażane w odpowiednich do tego celu obiektach poza miejscem składowania;
- c) w punkcie odkostniania bądź rozbioru, gdzie mięso zostaje umieszczone w składzie po odkostnieniu bądź rozbiorze.

4. Umieszczanie w składzie kończy się w dniu, w którym ostatnia partia z ilości mięsa objętej umową zostaje umieszczona w składzie.

Jest to dzień, kiedy wszystkie produkty przewidziane umową znajdują się w punkcie docelowego składowania, w stanie świeżym, jak i mrożone.

Artykuł 6

1. W przypadku, gdy produkty umieszczone w składzie podlegają ustaleniom określonym w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, obowiązują przepisy z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Termin przewidziany w art. 29 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 800/1999 ulega przedłużeniu do okresu, obejmującego maksymalny czas składowania przewidziany umową oraz jeden miesiąc.

3. Państwa Członkowskie mogą żądać, aby umieszczanie w składzie oraz umieszczanie zgodne z ustaleniami określonymi w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 podejmowane były jednocześnie. W takim przypadku, jeśli zawarta umowa o dopłacie do prywatnego składowania obejmuje ilość, składającą się z wielu partii umieszczanych w składzie w różnych dniach, na dane partie muszą być wystawiane oddzielne deklaracje płatności.

Deklarację płatności, o której mowa w art. 26 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, składa się w odniesieniu do każdej partii w dniu jej umieszczenia w składzie.

Artykuł 7

1. Wysokość kaucji, o której mowa w art. 4 ust. 4, stanowi 20 % wysokości dopłaty, o przyznanie której zostanie złożony wniosek.

2. Do podstawowych wymagań, w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, należą:

- a) niewycofanie wniosku o zawarcie umowy bądź oferty;
- b) umieszczenie i przetrzymywanie w składzie, na własne ryzyko strony zawierającej umowę oraz na warunkach przewidzianych w art. 4 ust. 6 lit. a), co najmniej 90 % uzgodnionej w umowie ilości przez wyznaczony umową okres; oraz

c) w przypadkach, w których stosuje się art. 17, wywóz mięsa zgodnie z jedną z trzech opcji w nim wymienionych.

3. Z zastrzeżeniem art. 17 niniejszego rozporządzenia, przepisy art. 27 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 odnośnie częściowego zwolnienia kaucji nie obowiązują.

4. Kaucje są natychmiast zwalniane po odrzuceniu wniosków o zawarcie umowy bądź ofert.

5. W przypadku przekroczenia terminu umieszczania w składzie, ustanowionego w art. 5 ust. 1, kaucja ulega przypadkowi zgodnie z art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

W przypadku przekroczenia terminu określonego w art. 5 ust. 1 o ponad 10 dni, nie zostaje przydzielona żadna dopłata.

Artykuł 8

1. Wysokość dopłaty jest ustalana w przeliczeniu na tonę i odnosi się do wagi ustalonej zgodnie z art. 5 ust. 3.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu oraz art. 17, stronie zawierającej umowę przysługuje dopłata pod warunkiem spełnienia podstawowych wymagań, o których mowa w art. 7 ust. 2.

3. Dopłata jest wypłacana jedynie odnośnie do ilości przewidzianej umową.

Artykuł 9

W przypadku faktycznego składowania w przewidzianym umową czasie składowania ilości mniejszej, niż ilość przewidziana umową, ale nie mniej niż 90 % tej ilości, dopłata jest wypłacana na podstawie faktycznie składowanej ilości.

Jeśli ilość ta wynosi mniej niż 90 %, ale nie mniej niż 80 % ilości przewidzianej umową, wypłacana jest dopłata w wysokości połowy należnej za ilość faktycznie składowaną.

Jeśli ilość ta wynosi mniej niż 80 % przewidzianej umową, dopłaty nie wypłaca się.

Artykuł 10

W przypadku odkostniania, jeśli ilość faktycznie składowana nie przekracza 67 kg mięsa bez kości na 100 kg poddanego obróbce mięsa z kością, dopłaty nie wypłaca się.

Jeśli ilość faktycznie składowana przekracza 67 kg, ale jest mniejsza niż 75 kg mięsa bez kości na 100 kg użytego mięsa z kością, wysokość wypłacanej dopłaty jest proporcjonalnie obniżana.

Nie obowiązuje obniżenie bądź zwiększenie wysokości wypłacanej dopłaty, jeżeli faktycznie składowana ilość wynosi 75 kg lub więcej mięsa wołowego bez kości na 100 kg użytego mięsa z kością.

Artykuł 11

Po upływie trzech miesięcy składowania, na wniosek strony zawierającej umowę, może zostać wypłacona jednorazowa zaliczka, pod warunkiem uiszczenia kaucji równej wysokości zaliczki po dodaniu 20 %.

Zaliczka nie przekracza kwoty dopłaty, odpowiadającej okresowi trzech miesięcy składowania. W przypadku wywozu produktów, zgodnie z art. 17, przed wypłaceniem zaliczki, przy wyliczaniu wysokości zaliczki brany jest pod uwagę faktyczny czas składowania tych produktów.

Artykuł 12

1. Wniosek o wypłacanie dopłaty wraz z dokumentami towarzyszącymi składany jest w odpowiedniej instytucji w ciągu sześciu miesięcy od upłynięcia maksymalnego okresu składowania przewidzianego umową.

Gdy dokumenty towarzyszące nie mogą być okazane w ciągu przewidzianego terminu, mimo że strona zawierająca umowę starała się je szybko uzyskać, może zostać wyznaczony dodatkowy termin na ich dostarczenie, który nie może przekraczać sześciu miesięcy.

W przypadku stosowania art. 17, w ciągu terminu wyznaczonego w art. 49 ust. 2, 4 oraz 6 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 okazywany jest konieczny dowód.

2. Za wyjątkiem sprawdzania podstaw przysługiwania dopłaty, dopłata wypłacana jest przez odpowiednie instytucje możliwie jak najszybciej, przed upływem trzech miesięcy od dnia złożenia przez stronę zawierającą umowę wniosku o wypłatę dopłaty wraz z wymaganymi dokumentami towarzyszącymi.

Artykuł 13

1. Do wysokości dopłaty stosowany jest kurs wymiany z dnia określonego w art. 15.

2. Do wysokości kaucji stosowany jest kurs wymiany z dnia poprzedzającego wpłatę kaucji na rzecz agencji interwencyjnej.

Artykuł 14

Przepisów art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG, EURATOM) nr 1182/71 nie stosuje się do ustalania okresu składowania określonego w art. 4 ust. 5 lit. d) niniejszego rozporządzenia lub też okresu składowania, znowelizowanego w myśl art. 4 ust. 5 lit. g) bądź art. 17.

Artykuł 15

Za pierwszy dzień przewidzianego umową okresu składowania uznaje się następny dzień po zakończeniu umieszczania mięsa w składzie.

Artykuł 16

Usuwanie mięsa ze składu można rozpocząć po upływie ostatniego dnia, przewidzianego umową okresu składowania.

Artykuł 17

1. Po upływie okresu składowania, trwającego dwa miesiące, strona zawierająca umowę może usunąć ze składu całość bądź część ilości produktów objętych umową, minimum 5 ton na kontrahenta oraz na przechowalnię lub też, w przypadku gdy nawet ta minimalna ilość jest nieosiągalna, całkowitą ilość objętą umową w danym składzie, pod warunkiem, że w ciągu 60 dni od ich usunięcia ze składu produkty:

- a) opuściły obszar celny Wspólnoty bez dalszego przerobu;
- b) dotarły do miejsca przeznaczenia bez dalszego przerobu, w przypadkach, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999; bądź
- c) zostały umieszczone bez dalszego przerobu w składzie prowantu, dopuszczonym zgodnie z art. 40 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

2. Przewidziany umową okres składowania dobiega końca, odnośnie każdej indywidualnej partii przeznaczonej na wywóz, w dniu poprzedzającym dzień jej usunięcia ze składu.

W przypadku pozostawienia produktu, okres ten upływa w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

3. Wysokość dopłaty jest obniżana proporcjonalnie do skrócenia okresu składowania przy zastosowaniu dziennych stawek, ustalonych zgodnie z procedurą określoną w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

4. Dla celów niniejszego artykułu, dowód wywozu jest dostarczany zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 18

1. W przypadku zastosowania przepisów art. 16 i 17, strona zawierająca umowę we właściwym czasie powiadamia agencję interwencyjną przed rozpoczęciem zamierzonego usuwania ze składu. Agencja interwencyjna może stawiać wymóg przekazania tej informacji co najmniej na dwa dni przed tą datą.

2. W przypadku niespełnienia zobowiązania powiadomienia agencji interwencyjnej, nie zostaje wypłacona dopłata wynikająca z zawartej umowy, a cała wysokość kaucji przepada w odniesieniu do danej umowy.

W przypadku niewypełnienia tego wymogu, ale gdy udokumentowana jest data usunięcia ze składu oraz usunięte ilości, w ciągu 30 dni od usunięcia ze składu dopłata zostaje przyznana, a 15 % wysokości kaucji uznaje się za przepałe odnośnie do danej ilości.

Przepisy drugiego akapitu stosuje się, nie naruszając art. 8 ust. 3 i 9.

Artykuł 19

W razie niedotrzymania przez stronę zawierającą umowę terminu zakończenia okresu składowania lub też dwumiesięcznego terminu określonego w art. 17 ust. 1 dla całości składowanych produktów, każdy kalendarzowy dzień zwłoki pociąga za sobą obniżenie o 10 % wysokości dopłaty, wynikającej z danej umowy.

Artykuł 20

W przypadku zaistnienia siły wyższej, uniemożliwiającej stronie zawierającej umowę wywiązanie ze zobowiązań, właściwa instytucja danego Państwa Członkowskiego decyduje o działaniach, które uważa za niezbędne ze względu na przytoczone okoliczności. Instytucja ta informuje Komisję o każdym przypadku zaistnienia siły wyższej oraz o podjętych w związku z tym działaniach.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY SPECJALNE

Artykuł 21

1. W przypadku ustalenia wysokości dopłaty z góry, o decyzjach w sprawie wniosków o zawarcie umowy agencja interwencyjna powiadamia każdego wnioskodawcę listem poleconym, telexem, faksem bądź decyzją dostarczana jest mu za potwierdzeniem odbioru, po upływie pięciu dni roboczych od daty złożenia wniosku, pod warunkiem, że w tym czasie Komisja nie przyjmie specjalnych środków.

Gdy kontrola sytuacji ujawnia nadmierne wykorzystanie systemu wprowadzonego niniejszym rozporządzeniem, bądź gdy istnieje ryzyko nadmiernego wykorzystania go, działania takie mogą obejmować:

- a) zawieszenie obowiązywania niniejszego rozporządzenia maksymalnie na pięć dni roboczych;
- b) ustalenie stałej procentowej wartości, o którą będą zmniejszane ilości wymieniane we wnioskach o zawarcie umowy, przy przyjęciu pewnej ilości minimalnej, gdy zajdzie taka potrzeba;
- c) odrzucanie wniosków złożonych przed okresem zawieszenia, a których rozpatrywanie miałyby miejsce w czasie okresu zawieszenia.

W przypadku przewidzianym w lit. a), wnioski o zawarcie umowy złożone w tym czasie nie są przyjmowane.

2. W przypadku przyjęcia wniosku, umowa jest uważana za zawartą w dniu przekazania decyzji, o której mowa w ust. 1. Agencja interwencyjna określi datę wymienioną w zakresie obowiązywania art. 5 ust. 1.

Artykuł 22

1. Gdy wysokość dopłaty jest ustalana w drodze przetargu, oferty są wyrażane w euro oraz składane w danej agencji interwencyjnej w zamkniętej kopercie, na której widnieje informacja, o który przetarg chodzi. Zamkniętej koperty nie otwiera się do czasu wygaśnięcia ostatecznego terminu składania ofert.

2. Oferty są analizowane na zamkniętych posiedzeniach odpowiednich agencji Państw Członkowskich; osoby prywatne obecne przy rozpatrywaniu ofert zobowiązane są do dyskrecji.

3. Spełniające warunki oferty przekazywane są anonimowo przez Państwa Członkowskie do Komisji, tak aby dotarły do niej najpóźniej drugiego dnia roboczego po upływie ostatecznej daty składania ofert, określonej w zaproszeniu.

4. W przypadku braku ofert, Państwa Członkowskie informują o tym Komisję w terminie określonym w ust. 3.

5. Na podstawie otrzymanych ofert Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, podejmuje decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości dopłaty bądź też nie wydaje postanowienia.

6. W przypadku ustalenia maksymalnej wysokości dopłaty zostają przyjęte oferty, nieprzekraczające tej sumy.

7. W ciągu pięciu dni roboczych od dnia, w którym Państwa Członkowskie powiadomione zostają o decyzji Komisji, dana agencja interwencyjna informuje wszystkich oferentów listem poleconym, telexem bądź faksem bądź przekazuje decyzję za pisemnym potwierdzeniem odbioru.

8. W przypadku przyjęcia oferty, umowę uważa się za zawartą w dniu zawiadomienia oferenta przez agencję interwencyjną, jak określono w ust. 7. Agencja interwencyjna określa datę, stosując się do art. 5 ust. 1.

ROZDZIAŁ III

NADZÓR I SANKCJE

Artykuł 23

Państwa Członkowskie zapewniają, że wymogi będące podstawą wypłacania dopłat są spełnione. W tym celu wyznaczają krajową instytucję, odpowiedzialną za sprawdzanie funkcjonowania składowania (dalej zwaną „instytucją nadzorującą”).

Artykuł 24

Strona zawierająca umowę udostępnia instytucji nadzorującej całą dokumentację odnośnie każdej umowy, w szczególności umożliwiającą weryfikację następujących danych odnośnie produktów, objętych prywatnym składowaniem:

- a) prawo własności w momencie umieszczania w składzie;
- b) data umieszczenia w składzie;

- c) waga oraz ilość pudeł bądź innych jednostek opakowania;
- d) obecność w przechowalni;
- e) wyliczona data wygaśnięcia minimalnego okresu składowania przewidzianego umową, oraz, w przypadku stosowania się do art. 17 i 19, faktyczna data usunięcia ze składu.

Artykuł 25

Strona zawierająca umowę bądź, w innym przypadku, właściciel przechowalni, utrzymuje listy składowanych produktów gotowe do wglądu na miejscu w chłodni, gdzie po podaniu numeru umowy można uzyskać następujące informacje:

- a) identyfikację produktów, znajdujących się w prywatnym składzie;
- b) datę umieszczenia w przechowalni oraz wyliczoną datę wygaśnięcia minimalnego okresu przechowywania przewidzianego umową wraz z faktyczną datą usunięcia ze składu;
- c) ilość półtuszy, ćwierćtuszy, pudeł oraz innych jednostek przechowywanych oddzielnie, opis produktów oraz wagę każdej palety lub innych jednostek przechowywanych oddzielnie, zarejestrowane odnośnie do poszczególnych partii, gdy w składzie jednocześnie przechowywanych jest kilka partii produktów;
- d) umieszczenie produktów w składzie.

Artykuł 26

Przechowywane produkty łatwo zidentyfikować i rozróżnia się je na podstawie umów. Każda paleta, bądź, w razie istnienia innych opakowań zbiorczych, każda jednostka opakowania oddzielnie przechowywana oznakowana jest tak, aby widać było numer umowy, opis produktu oraz jego wagę. Data złożenia w składzie widnieje na każdej partii, umieszczonej w składzie danego dnia.

W przypadku przechowywania produktów, instytucja nadzorująca weryfikuje oznaczenia wymienione w pierwszym akapicie oraz może zapieczętować obszar składu, w którym znajdują się produkty.

Artykuł 27

1. Instytucja nadzorująca przeprowadza, odnośnie każdej umowy, kontrolę w kierunku dotrzymania zobowiązań przedstawionych w art. 4 ust. 6, zgodnie z przepisami ust. 2-6 niniejszego artykułu.

2. Instytucja nadzorująca zapieczętowanie wszystkich produktów, przechowywanych w ramach jednej umowy, zgodnie z przepisami art. 26 akapit drugi, bądź też przeprowadza niezapowiedzianą kontrolę próbek dla zagwarantowania, że dane produkty znajdują się w składzie.

W przypadku kontroli próbek, pobrana próbka jest reprezentatywna i odpowiada przynajmniej 10 % całkowitej ilości, umieszczonej w składzie w każdym Państwie Członkowskim w ramach środka dopłaty do prywatnego składowania.

Takie badanie próbek obejmuje, oprócz sprawdzania list na mocy art. 25, fizyczne sprawdzanie wagi, typu produktu oraz ich identyfikację oraz musi odnosić się do co najmniej 5 % ilości, poddanej niezapowiedzianej kontroli.

3. Instytucja nadzorująca przeprowadza obowiązkową kontrolę w celu sprawdzenia, czy dane produkty znajdują się w składzie w ostatnim tygodniu ich okresu przechowywania, przewidzianego umową.

4. Koszty opieczetowania oraz ewentualnego przenoszenia produktów ponosi strona zawierająca umowę.

5. Przebieg kontroli wynikających z ust. 2 i 3 opisany jest w raporcie zawierającym:

- a) datę kontroli;
- b) długość jej trwania;
- c) przeprowadzone czynności.

Raport podpisuje urzędnik odpowiedzialny za kontrolę oraz poświadcza go podpisem strona zawierająca umowę, bądź też w innych przypadkach właściciel przechowalni. Raport jest załączany do aktu płatności dopłaty.

6. W przypadku wyraźnych nieprawidłowości dotyczących przynajmniej 5 % ilości produktów, objętych tą samą umową podlegającą kontroli, weryfikacja jest przeprowadzana na podstawie większej próbki, określonej przez instytucję odpowiedzialną za kontrolę.

O przypadkach takich Państwa Członkowskie zawiadamiają Komisję w ciągu czterech tygodni.

Artykuł 28

1. Gdy instytucja nadzorująca stwierdzi i zweryfikuje fakt, iż deklaracja wymieniona w art. 4 ust. 5 lit. a) jest nieprawdziwa w wyniku celowego działania bądź też poważnego zaniedbania, dana strona zawierająca umowę zostaje wykluczona z korzystania z systemu dopłat do prywatnego składowania przez okres roku kalendarzowego następującego po roku, w którym wykryto fałszerstwo.

2. Państwa Członkowskie prowadzą stosowne działania, gdy strona zawierająca umowę nie wypełnia wymagań określonych w art. 24, 25 i 26.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie informują Komisję o wszystkich działaniach, przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji faksem:

- a) w poniedziałek i czwartek każdego tygodnia ilości produktów, odnośnie których zostały złożone wnioski o zawarcie umów;
- b) do czwartku każdego tygodnia produkty oraz ilości, na które zostały w poprzednim tygodniu zawarte umowy, w rozbiu na okres przechowywania oraz podsumowanie produktów oraz ilości, na które zostały zawarte umowy;

- c) co miesiąc produkty oraz ogólne ilości, umieszczone w składach oraz, w przypadku odkostniania, całkowitą ilość użytego w tym celu mięsa z kością;
- d) co miesiąc produkty oraz całkowite wielkości faktycznie przechowywane oraz produkty i ich wielkości całkowite, odnośnie których wygaś przewidziany umowami okres przechowywania;
- e) co miesiąc w przypadku, gdy okres przechowywania został skrócony bądź wydłużony zgodnie z art. 4 ust.5 lit. g) albo zredukowany zgodnie z art. 17 lub 19, produkty oraz wielkości, co do których okres przechowywania został zrewidowany wraz z oryginalną oraz zmienioną ilością miesięcy na usunięcie ze składu.

Artykuł 30

Rozporządzenie (EWG) nr 3445/90 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia oraz są interpretowane zgodnie z tabelą korelacji, zamieszczoną w załączniku II.

Artykuł 31

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Ustaw Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 maja 2000 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

(Artykuł 2)

Wyliczanie dla Wspólnoty średniej ceny rynkowej tusz wołowych, wyrażonych dla klasy jakości R3

- a) Średnia krajowa cena rynkowa dla kategorii A, wyrażona dla klasy R3, wyliczona zgodnie z art. 3 lit. a) akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 562/2000.
- b) Średnia krajowa cena rynkowa dla kategorii C, wyrażona dla klasy R3, wyliczona zgodnie z art. 3 lit. a) akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 562/2000.
- c) Średnia krajowa cena rynkowa dla kategorii A/C = średnia proporcjonalna a) oraz b) z ustalaniem udziałów poszczególnych klas, opartym na udziale ubojów każdej kategorii w całkowitej ilości ubojów kategorii A/C.
- d) Średnia cena rynkowa dla Wspólnoty dla kategorii A/C = średnia proporcjonalna c) z ustalaniem udziału poszczególnych klas, opartym na udziale ubojów kategorii A/C w każdym Państwie Członkowskim w całkowitej ilości ubojów kategorii A/C we Wspólnocie.

ZAŁĄCZNIK II

(Artykuł 30)

Tabela korelacji

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) nr 3445/90
art. 1	art. 1
art. 2	–
art. 3	art. 2
art. 4	art. 3
art. 5 i 6	art. 4
art. 7	art. 5
art. 8, 9, 10 i 11	art. 6
art. 12	art. 7
art. 13	art. 8
art. 14, 15, 16, 17, 18 i 19	art. 9
art. 20	art. 10
art. 21	art. 11
art. 22	art. 12
art. 23, 24, 25, 26 i 27	art. 13
art. 28	art. 14
art. 29	art. 15
art. 30	art. 16
art. 31	art. 17
załącznik I	–
załącznik II	Załącznik